

LUNGUL DRUM AL NOPTII CĂTRE

SALA CONFERINȚEI DE LA POTSDAM

După pauza delegațiilor a fost următoarea:

- La dreapta Stalin și Molotov ministrul de externe sovietic, în mijloc Vianet și în fundal se vede și A. Gromiko ambasadorul URSS la Washington.
- În față, președintele Consiliului, H.S. Truman, J. Byrnes și generalul american de excepție S. L. Leach, generalul Marshall și Averell Harriman ambasadorul SUA la Moscova.

La stânga, delegații britanici români pînă la 25 iunie da 20 milioane au avut loc alegeri în Anglia din primul-ministrul Churchill. Ele au marcat o alianță extinsă între partidele social-comuniste și partidul liberal Conservator și Sir C. E. Grey (ambasadorul britanic la Moscova). De la 25 iunie pînă la 10 iulie au locale la parlamentare. Churchill și丘吉尔 au fost înlocuiți de Attlee și Clement Attlee.

Franța, fosta reprezentată de consilierul Maurice Dupont,

la 2 august 1945, Truman, Stalin și Attlee au semnat acordul de la Potsdam.

Conferința a continuat în faza lucrările conferinței de la Yalta din februarie '45 și a despuș zonele de ocupație în Germania, impunându-i acestor condiții privind dezarmarea și demobilizarea.

S-a dat un ultimatum Japoniei și s-a căzut de acord ca Polonia să devină temporar teritoriu de la est de linia Oder - Neisse.

Tinerii pierzători prezinenți erau丘吉尔 și John F. Kennedy, viitor președinte al SUA.

Instrumentul de ratificare purtând semnăturile sefilor de guvern și celor șase state membre

Berlin 1949 : Genscher încearcă să arunce o privire peste zid

1949 : Bahr, Brejnev, Brandt

GERMANIA UNIFICATĂ

„Poziția Germaniei în inimă Europeană unește indisolubil soarta noastră de soartă Europeană. Timp de 40 de ani am suportat scinderile Europei ca o amără despărțire a germanilor. Puterea invitată din sansa unității noastre poate vrea să o consecrăm acestei Europe unice – întregi și libere. Noi nu vrem o Europă germană ci vrem să înfăptuim o Germanie Europeană. Ambă state germane văd în unitatea națională nu numai un tel af politicii germane, ci o contribuție la o nouă Europeană”.

Hans-Dietrich Genscher la deschiderea Conferinței 2-4 de la Bonn - 5 mai '90.

Cartografiile au apărut încă să deseneze nouă Germanie. Istoria le-a luate-o înainte.

Din istoria războiului reunitării

1945

- Conferința de la Yalta (Churchill, Roosevelt, Stalin)
- Germania capătuzează în fața aliaților

• Pozițiv acordului între SUA, Anglia, Franță și U.R.S.S., sunt stabilită noile frontieră ale Germaniei care a divizată în patru zone de ocupație: zona răsăriteană (sovietică), zona sud-vestică (americană), zona nord-vestică (britanică) și zona vestică (franceză). Berlinul situat pe teritoriul zonei sovietice se împarte în patru sectoare cu administrație evadriparită.

• De Gaulle ales președinte al guvernului provizoriu

• Începe procesul de la Nürnberg

• Se crează „U.N. World Bank”

• Churchill tine la Fulton cuvântarea despre „Cortina de fier”

• Partidul Social Democrat din Germania și este fusionată cu Partidul Comunist și crează Partidul Socialist Unit din Germania

• Conferința de pace de la Paris

• John D. Rockefeller donenă la Națiunile Unite 8,5 milioane de dolari – sediul O.U.N. se amenajază la New York

• Începe reforma agrară (exproprierea proprietăților) și naționalizarea în Germania de est.

1947

- Generalul George Marshall numit Secretar de Stat cere un Program pentru refacerea Europei (planul Marshall)
- India se declară independentă
- Regelă Mihai al României abdică

• 23 februarie – Lovitura de Stat comunista la Praga

• Congresul american ratifică planul Marshall (17 miliarde dolari pentru Europa)

• Reformă monetară în Germania de vest

• Ernst Reuter (social-democrat) este ales primar al Berlinului

• Harry S. Truman (democrat) ales Președinte al SUA

• U.R.S.S. și oprește traficul rutier și pe cale ferată între Berlin și Occident (Blocada Berlinului)

• S.U.A. intinde podul atlantic

• Berlinul devine de la „abeces” în corul războului Rece

• Se crează Statul Israel: Weizmann președinte și Ben Gurion premier

1948

- Blocada sovietică asupra Berlinului continuă pînă în mai și duce la împărțirea Germaniei
- Republica Federală Germană – capitala la Bonn
- Republica Democrată Germană – capitala la Berlinul de est
- La Washington se creează NATO
- Vijsinski îl înlocuiește pe Molotov (fațări externe)
- Se crează Consiliul European cu sediul la Strasbourg
- Theodor Heuss președinte și Konrad Adenauer cancelar al R.F. Germanie (care participă la planul Marshall)
- Pieck președinte și Grotewohl prim ministru în R.D. Germania

1949

- Germania Federală se alătură Consiliului European.
- Polonia și Germania de est proclamă linia Oder – Neisse ca frontieră.

1951

- Konrad Adenauer vizitează Parisul, Londra și Roma.

1952

- Regelul George al VI-lea îl succede Elisabeta a-II-a, Reina sa
- Exodul est germanilor spre Occident: numai în luna august au plecat 16 000.

• Churchill anunță că Marea Britanie a produs bombă atomică.

• Truman anunță testul cu hidrogen în Pacific.

• Acord germano-israelian de desnașubiri pentru victimile nazismului.

• Dwight D. Eisenhower președinte SUA.

1953

- Willy Brandt a Președintul Nobel pentru pace
- Erich Honecker îl succede lui Walter Ulbricht la conducerea Germaniei comuniste.

1954

- Se semnează Acordul evadriparită privind statutul Berlinit precum și un tratat care reglementează relația între cele două state germane.

1955

- Ambele Germanii devin membri plini ale O.N.U.
- R.F.G. și R.D.G. stabilesc relații diplomatici

1956

- Willy Brandt devine cancelar și îl spune în cadrul unei vizite la Bonn
- Ilie Mihai este numit primul nobil român

1957

- Germania devine membru în Organizația Națiunilor Unite

1958

- R.D.G. instituie un program emigratoriu

1959

- Leonid Brejnev președinte al R.S.S. Sovietică

1960

- Ronald Reagan devine consilierul lui Ford

1961

- Margaret Thatcher devine prim-ministru în Regatul Unit

1962

- Helmut Kohl devine cancelar R.F.G.

1963

- Mihail Gorbatchev devine cancelar R.S.S. Sovietică

1964

- Erich Honecker devine cancelar R.D.G.

1965

- Reuniunea Pesta Comună

1966

- Puternici exoduri spre R.F.G.

1967

- Ambasadele Cehoslovaciei, Ungariei, Varșoviei și Iugoslaviei sunt închise

1968

- Ungaria este închisă și permite trecrestere spre R.F.G.

1969

- Urcaș demasurat cuprinzând R.D.G.-ul

• 6 octombrie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 10 octombrie – închiderea lui Mihail Gorbaciov

1970

- Reuniunea Pesta Comună

1971

- Puternici exoduri spre R.F.G.

1972

- Ambasadele Cehoslovaciei, Ungariei, Varșoviei și Iugoslaviei sunt închise și permită trecrestere spre R.F.G.

1973

- Urcaș demasurat cuprinzând R.D.G.-ul

• 6 octombrie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 10 octombrie – închiderea lui Mihail Gorbaciov

1974

- Reuniunea Pesta Comună

1975

- Puternici exoduri spre R.F.G.

1976

- Ambasadele Cehoslovaciei, Ungariei, Varșoviei și Iugoslaviei sunt închise și permită trecrestere spre R.F.G.

1977

- Urcaș demasurat cuprinzând R.D.G.-ul

1978

- 9 noiembrie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 10 noiembrie – închiderea înfloritoare a lui Mihail Gorbaciov

1979

- Reuniunea Pesta Comună

1980

- Puternici exoduri spre R.F.G.

1981

- Ambasadele Cehoslovaciei, Ungariei, Varșoviei și Iugoslaviei sunt închise și permită trecrestere spre R.F.G.

1982

- Urcaș demasurat cuprinzând R.D.G.-ul

1983

- 9 noiembrie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 10 noiembrie – închiderea înfloritoare a lui Mihail Gorbaciov

1984

- Reuniunea Pesta Comună

1985

- Puternici exoduri spre R.F.G.

1986

- Ambasadele Cehoslovaciei, Ungariei, Varșoviei și Iugoslaviei sunt închise și permită trecrestere spre R.F.G.

1987

- Urcaș demasurat cuprinzând R.D.G.-ul

1988

- 9 noiembrie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 10 noiembrie – închiderea înfloritoare a lui Mihail Gorbaciov

1989

- Reuniunea Pesta Comună

1990

- Puternici exoduri spre R.F.G.

• 18 martie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• Lothar de Maizière cancelar R.D.G.

• 19 martie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 20 martie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 21 martie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 22 martie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 23 martie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 24 martie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 25 martie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 26 martie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 27 martie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 28 martie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 29 martie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 30 martie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 31 martie – închiderea înfloritoare a lui Helmut Kohl

• 1